

какво сме правили и дали влизамъ въ числото на тия, за които казахъ, че праватъ изключе-
ние, нѣка всѣки попита вътрешния си съдия-
съвѣсть-та, която ще ни отговори безъ ни най-
малко стеснение.

Ще се намѣри, казвамъ, нѣкой, който ще помисли, че умозаклучението ми е отъ частно къмъ общо; но тъквѣто бихъ помолилъ да се попита всекога ли е говорилъ право и слѣдъ като си получи отговора, да хвърли кратъкъ по-
гледъ, на тия, които го укрѣжаватъ, и ще се увѣри, че отъ день на день у насъ изчезва пра-
вото говорение, което се замѣстя отъ лъжата. Всѣкий е увѣренъ, че ако и да има между насъ такива, които говорятъ това, което имъ дикту-
ва съвѣсть-та; но тѣ се принудени да мълчатъ и да се запазятъ отъ лошитѣ язици, които се
бѣ състояли въ единъ мигъ, да нарекатъ тъ-
квѣтъ чловѣкъ лудъ и да го укичатъ съ много-
темъ подобни епитети, както е станало и съ
Назитаева, както ще видимъ по нататѣкъ.

Не трѣбва да ви учудва ни най-малко то-
ва, което казахъ, г-да, защото да привождамъ
многобройнитѣ факти за потвърждение на гор-
цето не искамъ да не би да ви отека; но само
ще ви припомня единъ пресенъ фактъ и той е
произшествието въ Враца, който фактъ е въ съ-
стояние мисля да увѣри всякого, че има и мно-
го се даже такива хора, които като възненавиж-
датъ и гонятъ правдата и да прокарятъ нѣщо
гипно и не съобразно съ вѣкътъ и духътъ на